

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Denisa SEIDLOVÁ
Název práce	Fenomén oddlužení v kontextu změn od 1. 7. 2017
Název a typ studijního programu	Ekonomika a management / Bakalářský
Fakulta / katedra	Ekonomická fakulta / KPH
Vedoucí práce	Strnad Zdeněk, JUDr. Ing. Ph.D., MPA
Oponent	Mgr. Michaela Krepsová

Posudek závěrečné práce

1. Význam a náročnost tématu 1.0
2. Logická struktura práce 2.5
3. Naplnění cíle práce 3.0
4. Metodický postup 3.0
5. Hodnocení teoretického zobecnění a přínosu 3.0
6. Praktický přínos práce 4.0
7. Práce s literaturou 3.0
8. Formální stránka 2.5

Závěr

Hodnocení práce (známka): **dobře**

Doporučuji práci k obhajobě: **ANO**

Otázky pro diskusi a poznámky

Kritické poznámky a celkový přínos, celková hodnota práce

Autorka za téma své bakalářské práce zvolila „Fenomén oddlužení v kontextu změn od 1. 7. 2017“, zajisté společensky aktuální a zajímavé téma, avšak s ohledem na novelu insolvenčního zákona účinnou od 1. 6. 2019 dotýkající se zásadně právě oddlužení téma poměrně složité. Práci rozdělila na část teoretickou a část praktickou, přičemž v první části se autorka pokusila popsat (bohužel mnohdy chybně a nepřesně) oddlužení ve světle změn zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) od 1. 7. 2017 do současnosti, následně v praktické části aplikuje v teoretické části popsanou právní úpravu na průběh insolvenčního řízení, v němž je řešen úpadek oddlužením, od 1. 7. 2017 a s rozdíly od 1. 6. 2019. Práce obsahuje rovněž zpracovaná statistická data vztahující se k oddlužení, k počtu a rozložení dlužníků a k délce trvání insolvenčního řízení, v němž je úpadek řešen právě formou oddlužení se zaměřením na uspokojování věřitelů.

Ve své práci si autorka dala za cíl potvrdit či vyvrátit dvě hypotézy, a sice:

1/ Institut oddlužení se ubírá spíše cestou posilování postavení dlužníků.

2/ Po účinnosti akreditační novely došlo k výraznému snížení zatížení insolvenčních soudů a zkrácení insolvenčních řízení.

Přestože autorka měla k dispozici statistická data, která přehledně pro lepší ilustraci zpracovala do tabulek a grafů, a dále měla k dispozici určité (leč nijak blíže nespecifikované) zdroje přímo z

krajského soudu (tedy praktické poznatky), v závěru své práce opřela své stanovisko k v úvodu stanoveným hypotézám pouze o zjevné styčné body vyvěrající přímo ze zákona – prvou hypotézu potvrdila autorka v návaznosti na „oddlužovací novelu“, v jejímž důsledku došlo k prolomení 30% hranice uspokojení přihlášených věřitelů, což je jistě důležitým poznatkem, nicméně jde o nedostatečné zhodnocení, jelikož „oddlužovací novela“ přinesla větší množství souvisejících institutů, s kterými se měla autorka vypořádat, a druhou hypotézu opřela o dvě skutečnosti, a sice trvající zatížení insolvenčních soudů tkvící v kontrole insolvenčních správců při předkládání zpráv pro oddlužení a zpráv o přezkumu a dále, což je hodnoceno velmi pozitivně, o statistická data k délce trvání insolvenčního řízení, konkrétně k délce trvání jeho jednotlivých částí. Při vyvracení druhé hypotézy by však bylo vhodné práci doplnit o více statistických údajů o počtu výzev na opravu správcem předložených zpráv pro oddlužení a zpráv o přezkumu včetně jejich příloh a o tom, jaký vliv mají tyto opravy na délku insolvenčního řízení, apod.

Ač autorka dle uvedených zdrojů pracovala při tvorbě práce se zákony, komentáři a odbornými články vykazuje práce mnoho nedostatků, nepřesností a věcných chyb neodrážejících právní úpravu, avšak odrážejících nepochopení podstaty mnoha institutů autorkou, což v důsledku vedlo k zavádějícím závěrům.

Praktická část navíc vykazuje zásadní pochybení při popisu procesu insolvenčního řízení u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Nedostatečným se jeví uvedení zdroje „Krajský soud v Českých Budějovicích“ bez sdělení, o jaký typ zdroje se přesně jedná. O to zásadnějším se řádně neuvedení zdroje jeví za situace, kdy skutečnosti autorkou uvedené stran procesu u soudu od podání návrhu na povolení oddlužení se nezakládají zcela na pravdě, byť to může poukazovat pouze na opětovně naprosté nepochopení tohoto procesu a z toho pramenící chybné formulace a použití terminologie při popisu předmětného procesu.

Ač, jak nastíněno výše, si autorka vybrala náročné téma, jsou nepochybně znalosti základů práva a právní terminologie podstatným minimem pro zpracování práce v oblasti práva. Autorka se pokusila komplexně zpracovat dvě zásadní novely insolvenčního zákona (tzv. „akreditační novelu“ a tzv. „oddlužovací novelu“), jež se staly účinnými v době od 1. 7. 2017, pokusila se popsat změny, které tyto novely přinesly, avšak s mnoha chybami a nepřesnostmi [např. chybné názvy zákonů – viz označení „zákon o konkursu a vyjednávání“ na str. 11, nepřesná schémata – str. 12 –po zpětvzetí návrhu nemůže následovat šipka k vydání rozhodnutí o úpadku, str. 46 – po vydání úpadku vede šipka opět k vydání úpadku, str. 22 – chybně opsané osoby, které mohou podat odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, a osoby, jimž se toto rozhodnutí doručuje, str. 33 (shodně i str. 54) – „zachován soudní přezkum insolvenčními správci“, na str. 43 v podstatě chybně uvádí, že insolvenčnímu správci se hradí daň z přidané hodnoty v závislosti na tom, zda je dlužník plátcem DPH, str. 53 – nelze bez dalšího napsat, že nově mohou podávat návrhy pouze oprávněné osoby za pevně regulovanou cenu, a další). Problém měla autorka rovněž s dodržením terminologie, když například na str. 20 píše o „návrhu na oddlužení spojeném s insolvenčním návrhem“ (namísto insolvenční návrh spojeným s návrhem na povolení oddlužení), dále nazvala kapitolu 3.3.1 „Podání návrhu na oddlužení o povolení oddlužení“ (str. 49), v závěru práce uvádí „přezkumná zpráva“ (str. 53), či se na mnoha místech práce vyskytuje při označení zákona „Sb. IZ“, což by snad mohlo poukazovat na sbírku zákonů insolvenčního zákona (?).

Zásadní nedostatky vykazuje kapitola 3.3.1. Autorkou v této kapitole popsaný postup svědčí o naprostém nepochopení popisovaného – viz například uvedení, že „referent podá žádost na insolvenční soud“ (str. 49). Jaký referent, jaký insolvenční soud a co žádá? Dále „Tajemnice vydá úpadek a povolí oddlužení.“ (str. 49) – stranou ponechme, že řádné označení je soudní tajemnice – zcela v rozporu se zákony a samozřejmě i s postupy u Krajského soudu v Českých Budějovicích je však tvrzení, že tajemnice vydává rozhodnutí o úpadku a povoluje oddlužení. V závěru práce autorkou uvedené, že v praktické části byl sestaven vhodný model procesu oddlužení, je tak

naprosto chybným konstatováním a svou povahou velmi závažným, tvrdí-li ve své práci, že u Krajského soudu v Českých Budějovicích dochází de facto k nezákonným postupům. Závěrem lze shrnout, že autorka respektovala zásady pro vypracování bakalářské práce obsažené v jejím zadání, se stanovenými hypotézami se vypořádala. Práce však obsahuje vyšší počet faktických chyb a zavádějících tvrzení. Z formálního hlediska je práce vyhotovena dostatečně přijatelně, překlepy, gramatické chyby či chybná struktura vět jsou minimální. Pochválit ji lze za zpracování dat o počtu oddlužení a rozložení dlužníků, schémata procesů oddlužení však na některých místech vykazují logické rozpory.

Otázky nebo témata pro diskusi před komisí

- 1/ Jak vliv měla „akreditační novela“ a následně „oddlužovací novela“ insolvenčního zákona na procesní postupy u insolvenčního soudu?
- 2/ Jaké dopady „oddlužovací novely“ insolvenčního zákona lze očekávat na uspokojení zajištěných a nezajištěných věřitelů?
- 3/ Jaké výhody a naopak jaké nevýhody přinesla „oddlužovací novela“ insolvenčního zákona dlužníkům oproti předcházející úpravě?

Datum: 20.09.2019

Podpis oponenta